

ORDRE DEL CULTE del 4 de juliol de 2010

Preludi musical

Salutació - Invocació

Himne - Quan a Trenc d'Alba

Salm 34

Pregària

Himne 63 - Cants de Glòria

Anuncis

Interludi

Lectures
Isaïes 40, 1-11.
Gàlates 6,1-10.
Lluc 10,1-20

Himne 263 - Cants de Glòria

Predicació

Interludi musical

Santa Cena

Himne 169 - Himnario Cristiano

Benedicció

Església Protestant de Barcelona - Centre

Carrer dels Tallers, 26 08001 Barcelona - Tel. 93-318.97.98
Correu electrònic: el_butlleti@terra.es web: www.esglesiatallers.org

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1204 - 4 de juliol de 2010

CANT ESPIRITUAL

*Si el món ja és tan formós, Senyor, si es mira
amb la pau vostra a dintre de l'ull nostre,
què més ens podeu dar en una altra vida?*

*Perxò estic tan gelós dels ulls, i el rostre,
i el cos que m'heu donat, Senyor, i el cor
que s'hi mou sempre... i temo tant la mort!*

*Amb quins altres sentits me'l fareu veure
aquest cel blau damunt de les muntanyes,
i el mar immens, i el sol que pertot brilla?
Deu-me en aquests sentits l'eterna pau
i no voldré més cel que aquest cel blau.*

*Aquell que a cap moment li digué "-Atura't"
sinó al mateix que li dugué la mort,
jo no l'entenc, Senyor, jo, que voldria
aturar a tants moments de cada dia
per fe'ls eterns a dintre del meu cor!...
O és que aquest "fer etern" és ja la mort?
Mes llavors, la vida, què seria?
Fóra, només, l'ombra del temps que passa,
i la il·lusió del lluny i del a prop,
i el compte de lo molt, i el poc, i el massa,
enganyador, perquè ja tot ho és tot?*

*Tant se val! Aquest món, sia
com sia, tan divers, tan extens, tan temporal:
aquesta terra, amb tot lo que s'hi cria,
és ma pàtria, Senyor: i no podria
ésser també una pàtria celestial?
Home só i és humana ma mesura
per tot quant pugua creure i esperar:*

*si ma fe i ma esperança aquí s'atura,
me'n fareu una culpa més enllà?
Més enllà veig el cel i les estrelles,
i encara allí voldria ésser-hi hom:
si heu fet les coses a mos ulls tan belles,
si heu fet mos ulls i mos sentits per elles,
per què aclucà'ls cercant un altre com?
Si per mi com aquest no n'hi haurà cap!
Ja ho sé que sou, Senyor; pro on sou, qui ho sap?
Tot lo que veig se vos assembla en mi...
Deixeu-me creure, doncs, que sou aquí.
I quan vinga aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença!*

Joan Maragall (1860 - 1911)

Amb el motiu del 125è aniversari del naixement de Joan Maragall us vull comentar aquest poema força conegut. En els primers versos l'autor parla de la perfecció de la creació. Maragall està enamorat de la vida, dels ulls, del cos, del rostre. Per tant tem la mort, perquè la mort significa abandonar aquest món. L'autor dubte que pugui haver-hi un món millor i demana que en l'altra vida conservar tots els sentits. El que vol Maragall es la vida eterna en aquesta vida terrenal.

L'autor es rebel·la contra aquells que no troben a aquesta vida l'encant que té, que malgasten la vida desitjant més i més coses sense gaudir-ne. Maragall en contraposició vol eternitzar els moments de felicitat terrenal, desitja conservar la vida que té. tal qual. Sense esmenar-ne res. Perquè no es possible una eternitat de la vida, sense haver de traspasar en una altra vida? El poeta no troba sentit a la vida! Si lo etern es la veritable vida, que es la vida terrenal? un somni? una il·lusió? El poeta renuncia a donar resposta a la pregunta. Li es igual. sempre que aquest món sigui la seva pàtria celestial sense haver de morir. Llavors el poeta es fa la pregunta "si ma fe i ma esperança aquí s'atura / me'n fareu una culpa més enllà?"

Finalment, assumint el destí, Maragall formula la seva esperança, que la mort sigui un nou naixement a una nova vida més plena que la que deixa.

Pot ser l'autor del poema hagi errat en el títol. Pot ser caldria titular-lo "Cant vitalici" perquè Maragall és un enamorat de la vida. Però cal recordar que Maragall era fill de la burgesia catalana, va tenir de joventut una vida regalada, després va ser autor d'èxit. Va ser estimat i valorat. Que fàcil es

demanar que aquest món sigui etern quan les coses et van bé. Però que diferent hagués estat el poema si la seva vida hagués estat diferent. Si hagués nascut el si d'una família obrera on l'explotació infantil era habitual, on les condicions de salubritat eren deplorables, on la gana era patent i la mort prematura era la norma. Segurament hagués estat un poema demanant al Senyor que l'alliberés d'aquest món o hagués estat un poema de rancúnia o de fanatisme religiós o, perquè no, d'esperança en un món millor.

El poeta diu "Ja ho sé que sou, Senyor; pro on sou, qui ho sap?" Després de demanar patèticament de eternitzar la vida a la terra afirma que Déu hi es, però no l'ha trobat. I qui l'ha vist? Qui ha tornat de l'altra vida per explicar-nos-ho? Ningú! Trobo que aquí l'autor falla. Crec que no ha entès el missatge de Crist. No ha buscat a Déu en la bona direcció. L'ha buscat com quan busques una cosa. L'ha buscat fora. No trobareu Déu a les estrelles, ni en el mar, ni sota el mar, ni a terra, ni sota terra, ni en la ciència, ni en la teologia, ni en el gaudir, ni en el patir. Maragall no ha sabut trobar Déu. No sap que cal trobar Déu en un viatge al interior del nostre cor. No sap que dins el nostre cor trobarem el Déu que ens parla, que ens interpel·la, que ens confronta, que ens conforta, que ens acompanya i que ens consola.

Rubèn Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMILIA CRISTIANA

La germana Rosa Padrón, i el seu marit John des d'Argentina ens envien salutacions. Estaran entre nosaltres l'1 d'agost acompanyats amb la seva néta Ariadny

SECCIO DE LLIBRERIA

Aprofitant el temps de vacances us invitem a comprar i llegir algun llibre. Si en perdem el costum ens perdem el gaudir de la lectura que sempre enriqueix. A la nostra petita llibreria disposem d'alguna bona novel·la i/ o llibres d'espiritualitat. Doneu una ullada a les prestatgeries i ... a llegir! BON ESTIU!. Isabel Roura.

VIATGE A FRANÇA AL MUSÉE DU DÉSERT

Pels dies 3 a 5 de setembre tenim prevista una trobada a Mialet (França) en ocasió de l'Assemblea del Désert en la qual durant el primer diumenge de setembre s'apleguen protestants d'arreu d'Europa en commemoració no només del passat durant l'Edicte de Nantes, sinó per l'apropiació i la transmissió dels valors que han forjat la identitat hugonota. Són 2 dies en pensió completa (picnic en excursions). La sortida està prevista amb autocar a les 16h del dia 3 i la tornada a les 16h del dia 5 per arribar a les 19- 20h a Barcelona. Preu/persona: 125€ . Més info Manolita Fuentes.